

FREE **20**
CINEMA

26 IOYAI OY 2012

**JE N'AI AIMÉ
QUE TOI.**

26 ΙΟΥΛΙΟΥ 2012

Η ΤΑΙΝΙΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

**Ο ΕΡΑΣΤΗΣ
ΤΗΣ ΚΟΜΜΩΤΡΙΑΣ**

DADDY COOL

Η ΜΗΧΑΝΗ ΤΗΣ ΧΑΡΑΣ

**ΔΙΑΖΥΓΙΟ
ΜΕ ΠΡΟΘΕΣΜΙΑ**

ΜΕΕΤ MR. KLEIN

ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΕΝΑΣ
ΣΥΝΗΘΙΣΜΕΝΟΣ
ΚΡΙΤΙΚΟΣ
ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ

26 ΙΟΥΛΙΟΥ 2012

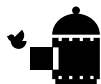
**FREE
CINEMA**

FREE CINEMA | ΤΕΥΧΟΣ #20
WWW.FREECINEMA.GR

Διεύθυνση
Ηλίας Φραγκούλης

Σχεδιασμός
The Comeback

Κείμενα
Άγγελος Μαύρου
Παναγιώτης Παναγόπουλος
Ιωάννα Παπαγεωργίου

FOLLOW US ON

© 2012 FREE CINEMA
All Rights Reserved

Το περιεχόμενο του FREE CINEMA, στην όποια μορφή του (site, pdf), προστατεύεται από τις εθνικές (Ν.2121/93 ως ισχύει) και διεθνείς διατάξεις περί Πνευματικής Ιδιοκτησίας.

Απαγορεύεται η αναπαραγωγή, αντιγραφή, πώληση, μίσθωση, χωρίς δικαίωμα παραχώρηση, αναδημοσίευση, διανομή, έκδοση, εκτέλεση, μεταγλώττιση, φόρτωση (upload), κατέβασμα (download), διαμόρφωση, δημιουργία αντιγράφων site (mirroring), τροποποίηση των σελίδων ή/και του περιεχομένου του με οιονδήποτε τρόπο, τμηματικά ή περιληπτικά, χωρίς προηγούμενη γραπτή άδειά μας.

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΣΗ: ΗΛΙΑΣ ΚΥΡΙΑΖΗΣ

Το σινεμά φταίει... που έγινα κριτικός κινηματογράφου! Δυστυχώς, δεν έχω εγκληματίσει ακόμη! Δε μου βγήκε, τι να κάνουμε; Δεν έβρισκα τα όπλα, δε μου φτάνανε οι αιτίες, δεν προέκυπτε ο... βρασμός ψυχής, για να εκδικηθώ, πάντοτε, μου αρκούσε η φραστική επίθεση. Άχρηστος, σου λέω!

Δε θυμάμαι να πήρα ποτέ αρνητικά μηνύματα από το σινεμά. Το μόνο που μου έρχεται κατά νου είναι μια φορά στις Κάννες, μετά τη δημοσιογραφική προβολή του «Crash» του Ντέιβιντ Κρόνενμπεργκ, που ήθελα να χαϊδέψω... λαμαρίνα αυτοκινήτου και να βάλω μπρος το όποιο τετράτροχο, για να το στουκάρω σε καμιά λεωφόρο! Αλλά δεν έχω δίπλωμα οδήγησης και μου πέρασε αμέσως...

Το περιστατικό του Κολοράντο, στην προβολή του «**The Dark Knight Rises**», έφερε ξανά στην επιφάνεια το διχαστικό debate της επίδρασης ενός έργου Τέχνης στην ψυχολογία του πολίτη - θεατή, χωρίζοντας σε αντίπαλα μέτωπα εκείνους που έβλεπαν

τους δεσμούς με το αιματοκύλισμα και την τριλογία του Κρίστοφερ Νόλαν, απέναντι στους οπαδούς των συγκεκριμένων φιλμ, οι οποίοι χρεώνουν την απόλυτη ευθύνη στον «τρελό» (και μερικές μέρες πριν απειλούσαν να στείλουν στον τάφο τους κριτικούς που τόλμησαν να μην προσκυνήσουν το «Μεγαλοδύναμο» σκηνοθέτη...).

Δέχθηκα διάφορες - προβλέψιμες - επιθέσεις στα social, επειδή ανήκω στην πρώτη κατηγορία. Σπάνια έβγαζε νόημα ο διάλογος. Είναι όπως όταν ξεκινάς να αναλύεις, σε παρέα φανατικών του σινεμά, τι συμβαίνει στο κινεμπρικό «2001»! Κάποια στιγμή μπορείς να πεις πόσο έχει φτάσει η τομάτα στη λαϊκή και η κουβέντα να συνεχίζεται σε αυτό το «επίπεδο»... Στο τέλος αποχωρείς, απορημένος. **Γιατί;** Γιατί στο «The Dark Knight Rises» και όχι στο... «Μπομπ το Σφουγγαράκη»; Γιατί 12 και όχι 1.000.012; Γιατί... Χριστό κι εσύ Αλλάχ; Δεν υπάρχει πραγματική απάντηση. Μόνο αλεξίσφαιρα.

Ηλίας Φραγκούλης

Ο ΕΡΑΣΤΗΣ ΤΗΣ ΚΟΜΜΩΤΡΙΑΣ (1990)

(LE MARI DE LA COIFFEUSE)

Είδος

Ρομαντική Κομεντί

Σκηνοθεσία

Πατρίς Λεκόντ

Καστ

Ζαν Ροσφόρ,
Άννα Γκαλιένα

Διάρκεια

82'

Διανομή

ODEON

της Ιωάννας Παπαγεωργίου

Στα 12 του ο Αντουάν ερωτεύεται παράφορα μια χυμώδη, κι όμως αιθέρια, αλλά και αυτοκαταστροφική κομμώτρια. Χρόνια μετά, αντιμέτωπος με τη δύση της ζωής του, παντρεύεται μια επίσης χυμώδη, κι όμως αιθέρια κομμώτρια. Και μαζί, παράλογα ερωτευμένοι, δοκιμάζουν να κλείσουν την πόρτα στην ασχήμια και στη δυστυχία του κόσμου τούτου.

Το σινεμά είναι η Τέχνη των εικόνων, συνηθίζουν να λένε οι περισσότεροι. «Το σινεμά είναι η Τέχνη του μοντάζ», επέμενε ο Άλφρεντ Χίτσκοκ. Του συνδυασμού των εικόνων, δηλαδή, όχι μόνο μεταξύ τους, αλλά και με τους ήχους που - κατ' επιλογή - τις συνοδεύουν (διαλόγους, θορύβους, μουσική...). Εναλλακτικά, φαντάσου κάθε διαφορετική εικόνα / κάδρο / πλάνο και κάθε ήχο / λέξη / χτύπο σαν το διαφορετικό όργανο μιας ορχήστρας από την οποία ο σκηνοθέτης / μαέστρος καλείται να εκμαιεύσει μια όσο το δυνατόν πιο τέλεια μελωδία - γητευτή των αισθήσεων.

Ε, αυτό ακριβώς είναι τούτο, το αναπάντεχο σαν τον κεραυνοβόλο έρωτα, φιλμ από τη Γαλλία, που προβάλλεται σε (απρόσμενα επίκαιρη) επανέκδοση: μια υποβλητική, ακαταμάχητη συμφωνία εικόνων και ήχων. Που προσπερνά τα λόγια, απλώνεται ηλεκτροφόρα στις αισθήσεις, διαπερνά βλέμμα και δέρμα και φωλιάζει για πάντα στο θυμικό - ως συλλογή αναμνήσεων κι εμπειριών που θα μπορούσαν να είναι και δικές σου. Ο Λεκόντ φέρνει κάμερα και μικρόφωνο σε απόσταση αναπνοής από την πραγματικότητα του έρωτα των ηρώων του, και το κινηματογραφικό πανί γεμίζει με μια στάλα ιδρώτα, ένα δάκρυ, την υγρασία στα χείλη, μια αδάμαστη τούφα μαλλιών ή τον κόκκο σκόνης που χορεύει αλήτικα σε μια ηλιαχτίδα.

Η ΓΝΩΜΗ ΤΟΥ MR. KLEIN

Είναι ένας (Γάλλος, γκούχου γκούχου...) που χορεύει με κάτι κουλά αραβικά και του τη βαράνε οι κομμώτριες και παντρεύεται μια από δαύτες και... ο Θεός είναι μεγάλος, αν δεις και τη διάρκεια...

Ο έξω, δύσκολος κόσμος υποχωρεί. Ο κινισμός αποπλίζεται. Και για μερικές, οργασμικές στιγμές, ο χρόνος και ο (όποιος) πόνος σταματά, για να δεις με καλύτερα, καθαρά μάτια πως, ναι, αυτή η ζωή, ανεκτίμητη, αφτιασίδωτη και δωρεάν, είναι ωραία. Και αξίζει να τη ρουφήξεις μέχρι το μεδούλι. Όσο κι αν διαρκεί. Φευγαλέα συγκινημένος, αλλά εκπληρωμένος εραστής, και όχι απλά επίμονος, αλλά ανεκπλήρωτος επιζήσας.

ΕΙΝΑΙ ΓΙΑ ΜΕΝΑ:

Στις κινηματογραφικά φτωχές εβδομάδες του καλοκαιριού της κρίσης που διανύουμε, ένας μεγάλος, πέρα για πέρα γήινος έρωτας ζωής είναι ότι πρέπει για να ξυπνήσουν οι αισθήσεις και να αναπνεύσει η ελπίδα.

LINK ME

[official trailer](#)

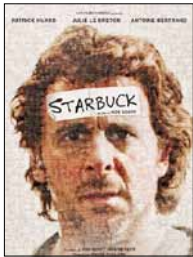
[imdb](#)

[facebook page](#)

FOLLOW

**FREE
CINEMA**

DADDY COOL (2011)

(STARBUCK)

Είδος

Κομεντί

Σκηνοθεσία

Κεν Σκοτ

Καστ

Πατρίκ Ιάρ,
Ζουλί ΛεΜπρετόν,
Αντουάν Μπρετράν,
Ντομινίκ Φιλί

Διάρκεια

109'

Διανομή

SEVEN FILMS

του Άγγελου Μαύρου

«Χύμα» σαραντάρης γιος κρεοπώλη τύπου «Τα Τρία Αδέλφια» με... τρία αδέλφια στο Μονρεάλ «τρώει πακέτο»: χρέος σε γκάνγκστερ, μπατσίνα έγκυο φιλενάδα που' χε φτύσει και δικαστική αγωγή σε κλινική σπέρματος από 142 παιδιά (που έφερε στον κόσμο εν αγνοία του ως ανώνυμος δότης στα νιάτα του) και τώρα επιθυμούν να τον γνωρίσουν.

Το ίδιο κι ο... ίδιος. Επειδή το βιολογικό υλικό του, που τον ψάχνει με τη μορφή των ακούσιων επιγόνων του (των παλιών και του νέου που κυοφορείται), κουρδίζει το βιολογικό ρολόι του, κάνοντάς τον αθέατο φύλακα άγγελο και ένα τσικ πραγματικό πατέρα για έναν ηθοποιό που επιτέλους παίρνει ρόλο, μια ναρκομανή που επιτέλους ξεκόβει, ένα ναυαγοσώστη πισίνας που επιτέλους... σώζει κάποιον, ένα μουσικό του μετρό που επιτέλους οι περαστικοί φιλοδωρούν, ένα σπαστικό που επιτέλους έχει κάποιον δίπλα του (στο πιο συγκινητικό επεισόδιο της ταινίας).

Σε μια ανέλιξη - ομφάλιο λώρο με το «Επτά Ζωές» του Μουτσίνο, αυτοί και άλλοι τόσοι γίνονται η κολυμβήθρα του Σιλβάμ, το σχολείο για το μέλλοντα ρόλο του ως πατέρα, ο καθρέφτης του - κι εκείνος, ο καθρέφτης του αρσενικού κυριότατα θεατή στην ανεκτικότητα των δεσμών αίματος, στην ανθρώπινη ανάγκη του ανήκειν, στην αντρική loser φοβία, μη επιθυμία ή ανικανότητα για πλήρη ωριμότητα και στην «Κάνε το Σωστό» ενόρμηση.

Κι αυτήν, και την ανιδιοτελώς, άνευ όρων λατρεία για τους οικείους του, μοναδικό προαπαιτούμενο πατρότητας, «το έχει» στο DNA του - κληροδοτημένο, γονική παροχή, στην τρυφερή αποκάλυψη (απ' το δικό του... para προς τη μητέρα του πρώτου αγέννητου παιδιού του) τής αιτίας της καρπερής, με το αζημίωτο συνεισφοράς του στη γονιδιακή δεξαμενή ως νεολαίου. Δεόντως τρυφερό εύρημα, και όχι ορφανό, ενός απ'

Η ΓΝΩΜΗ ΤΟΥ MR. KLEIN

142 τέκνα δωρητή σπέρματος αναζητούν τον πατέρα τους! Πω, ρε φίλε, θα πρέπει να έπαθε τενοντίτιδα ο τυπάς από το παίξιμο...

τα πιο feelgood «γεννήματα» της σεζόν, που αν και κακομαθημένο quebecois έκθετο του «Η Επέλαση των Βαρβάρων», το φροντίζει ως «το σόι μου μέσα (κι έξω)» λουκιού απρόοπτων κομεντί προκλιμακτηριακής ενηλικίωσης στη μέση... ηλικία.

Άτιμη φάρα το - δραματουργίας στη μουβιόλα - ζοριών κηδεμονίας γνώθι σαυτόν (είναι «παιδοκτονία» το ότι η junior υποπλοκή καλλιέργειας κάνναβης εγκαταλείπεται στο... δρόμο), ίντριγκες σασπένς ή ιλαρότητας δεν είναι από μεγάλο τζάκι καναδικών καταβολών και το δικαστικό διακύβευμα - δίλημμα ανωνυμίας δεν είναι προϊόν σεναριακής ευγονικής (η προσεχής υιοθεσία της ταινίας για remake σε ΗΠΑ και Γαλλία ίσως «μαζέψει» το DNA του) αλλά το εδώ χάσμα των crowdpleaser και arthouse γενεών γεφυρώνεται.

Στην αναδοχή αγαπησιάρας διανομής με «λίγο γέλιο, λίγο δάκρυ» θαλπωρή, τα υιοθετημένα lo-fi και πιανιστικά ημιτονιάκια πλάι στην άτακτα ζωντανή εικαστική φύτρα, και

σε σκηνές - συναισθηματικά κληροδοτήματα, όπως του bonding εκδρομής (ένα ιδιοφυές *clin d'oeil* στον όρο «μπαμπάς του Σαββατοκύριακου» κυριολεκτικά ερμηνευμένο) ή της μεγάλης αγκαλιάς στο μαιευτήριο. Who's the Daddy?

ΕΙΝΑΙ ΓΙΑ ΜΕΝΑ:

Είναι για Masculin και Feminin, για γαλλόφωνους και μη, για fan της θυμηδίας και του βουρκώματος, και για τα θερινά πάνω απ' όλα. Είναι και μπασταρδάκι, αλλά άντε...

LINK ME

[official site](#)

[official trailer](#)

[imdb](#)

[facebook page](#)

Η ΜΗΧΑΝΗ ΤΗΣ ΧΑΡΑΣ (2011)

(HYSTERIA)

Είδος

Κομεντί Εποχής

Σκηνοθεσία

Τάνια Γουέξλερ

Καστ

Χιου Ντάνσι,
Μάγκι Τζίλενχολ,
Τζόναθαν Πράις,
Φελίσιτι Τζόουνς

Διάρκεια

99'

Διανομή

FEELGOOD

του Άγγελου Μαύρου

Λονδίνο 1880: απολυμένος ως προοδευτικός, νεαρός δόκτωρ γίνεται ατραξιόν των πελατισσών μεγαλογιατρού χάρη στο κολπικό μασάζ με το οποίο θεραπεύει την υστερία. Το αφεντικό του προξενεύει μικρή κόρη αλλά είναι η αλτρονίστρια, επαναστάτρια μεγάλη αδελφή της κι η ανακάλυψη (μαζί με εφευρέτη φίλο του) του... δονητή που θα αλλάξει τη ζωή όλων.

Συμπτώματα: με φωνές δακτυλοσκόπηση στην πατριαρχία / φαλλοκρατία / ημι-αλμπάνικη αυθεντία στη βικτωριανή κοινωνία, τηλεοπτικό «μάτι» στη μήτρα σκηνών ξαπλωμένων αγκυλωτικά που δε σε φτιάχνει, μπουρλέσκ με το οποίο δε μουσκεύει μία μοντέρνα δεσποινίς, το φιγουρίνι αρσενικού κεντροήρωα άθυρμα των κοινωνικών ηθών... περιόδου και των κυκλοθυμικά οιστρογόνων διαθέσεων του χαϊδευόμενου στόρι, η Τζίλενχολ αναχρονισμός και τονικός (εν μέσω του ensemble Γηραιάς ή νέας Αλβιώνας) και ως σιλουέτα νοσηλεύτριας κι ευεργέτριας των φτωχών και σουφραζέτας, που τη «βρίσκει» στο εδώλιο μιας λαϊκής κορύφωσης πασπατεμένης ποπιουλίστικα ρεφορμιστικά.

Η ΓΝΩΜΗ ΤΟΥ MR. KLEIN

Κάτι κυράτσες από UK, στα παλιά τα χρόνια, που τις είχαν αγάμητες, πηγαίνανε σε γιατρό για να τους... βάλει χέρι, μπας και δουν χαρά στα σκέλια! Για παλινδρομικές κινήσεις, τι να σου τα λέω...

Διάγνωση: η ανιψιά του οργασμικών επιτευγμάτων dr Χάσκελ Γουέξλερ δε μαλάζει ντελικάτα τις ευαίσθητες τω όντι περιοχές μίας με ιστορικά σκαμπρόζικα ερεθίσματα, διστραμμένης χιουμοριστικά φανταστικής ψηλάφησης των απαρχών της σωματικής / φυλετικής / ταξικής χειραφέτησης του «ασθενούς» φύλου και της απελευθέρωσης της επιστήμης από τις νευρώσεις της, εν είδει boy meets girl «εμείς μαζί δεν κάνουμε και χώρια δεν μπορούμε», το οποίο βογκάει σαν «Μια Επικίνδυνη Μέθοδος» του Ντέιβιντ Κρόνεμπεργκ να επιχειρεί... fist fucking στο «The Road to Wellville» του Άλαν Πάρκερ!

Θεραπεία: Ανακούφιση με τη γλώσσα αρκετών απ' τους διαλόγους, το νέο υποκριτικό rip-up Φελίσιτι Τζόουνς (έστω ασφυκτιώντας στον κορσέ σεμνοτυφίας), το σημείο G(ay) νύξεων του Ρούπερτ Έβερρετ ως τεχνικού ευεργέτη κάθε στερημένης ή λυσσάρας. Είναι, όμως, αντικέ φιλικό σκεύος ηδονής «Η Μηχανή της Χαράς», γι' αυτό συστήνε-

ται να το βάλεις κυρίως από περιέργεια (αν είσαι «άρρωστη» κινηματογραφόφιλη) εκεί που... καίγεσαι πολύ. Ελπίζοντας σε ένα (όχι γενόσημο) «όργιο» για το χτες του dildo, σύντομα...

ΕΙΝΑΙ ΓΙΑ ΜΕΝΑ:

Φεμινίστριες οργάστε, παρθενόπες χαχα-νίστε και Αϊβορι-κές βγάλτε επιφωνήματα ικανοποίησης. Χαρά στα σκέλια σας οι υπόλοιπες; Στο σπίτι, αν έχετε... The Rabbit.

LINK ME

official site

official trailer

imdb

facebook page

ΔΙΑΖΥΓΙΟ ΜΕ ΠΡΟΘΕΣΜΙΑ (1937)

(THE AWFUL TRUTH)

Είδος

Κωμωδία

Σκηνοθεσία

Λίο ΜακΚάρει

Καστ

Κάρι Γκραντ,
Αϊρίν Νταν,
Ραλφ Μπέλαμι,
Σέσιλ Κάνινγκχαμ

Διάρκεια

91'

Διανομή

NEW STAR

του Παναγιώτη Παναγόπουλου

Απανωτές παρεξηγήσεις οδηγούν ένα ζευγάρι στο διαζύγιο. Μέχρι, όμως, να οριστικοποιηθεί η απόφαση, εκείνος κι εκείνη κοιτάζουν αλλού, αλλά παράλληλα φροντίζουν να καταστρέψουν όποια προσπάθεια του άλλου να ξαναφτιάξει τη ζωή του.

Τι κι αν έχουν περάσει 75 χρόνια, η κωμωδία του Λίο ΜακΚάρει είναι αγέραστα αστεία, λες και γυρίστηκε χθες. Και σίγουρα πολύ πιο αστεία και έξυπνη από τη συντριπτική πλειοψηφία των κυρίως άνοστων κωμωδιών που παράγονται σήμερα. Ένα από τα χαρακτηριστικά και καλύτερα δείγματα screwball κωμωδίας, το «Διαζύγιο με Προθεσμία» έχει χαρακτηριστές που κρύβονται ο ένας από τον άλλο, πόρτες που ανοιγοκλείνουν, τεχνάσματα πονηριάς, σωματική κωμωδία, αλλά και ευφυείς ατάκες, συγκλονιστικά αστείες αντιδράσεις και βλέμματα, κι ένα φινάλε με ένα πιγκ-πονγκ ανάμεσα στους πρωταγωνιστές, με ατάκες που θα ήθελες κάποτε να πεις στη ζωή σου.

Στην πραγματικότητα, το «Διαζύγιο με Προθεσμία» δεν είναι κάτι σπουδαίο. Μια κομεντί ερωτικών παρεξηγήσεων είναι. Όλα, όμως, βρίσκονται στη σωστή θέση και η ταινία είναι στημένη και κουρδισμένη άψογα. Δίκαιο το Όσκαρ σκηνοθεσίας που απονεμήθηκε στο Λίο ΜακΚάρει. Υπέροχο, όμως, και το πρωταγωνιστικό ζευγάρι. Μπορεί να έχεις βαρεθεί να

Η ΓΝΩΜΗ ΤΟΥ MR. KLEIN

Κάρι Γκραντ του '37; Στο Γυμνάσιο δεν είχε γυρίσει κάτι, πρέπει να το δούμε κι αυτό, κρίμα είναι...

ακούς για την τελειότητα του Κάρι Γκραντ, πότε στην κωμωδία και πότε στις ταινίες του Χίτσκοκ. Τι να κάνουμε, λίγοι είναι οι μεγάλοι stars που άφησαν τη σφραγίδα του αφεγάδιαστου σε ό,τι κι αν ασχολήθηκαν. Ο Γκραντ έχει εδώ, δίπλα του, την Αϊρίν Νταν, που το όνομά της μπορεί να μην έχει μείνει τόσο έντονο όσο άλλων ηθοποιών, όμως, είχε τον τίτλο της «Πρώτης Κυρίας του Χόλιγουντ».

Ο Γκραντ μπορεί να κρατάει το πιο εντυπωσιακό κομμάτι, παίζοντας σε πολλές σκηνές σωματική κωμωδία με μεγάλες κινήσεις και χειρονομίες, όμως, στην πραγματικότητα η ψυχή της ταινίας είναι η Νταν. Παίζοντας μια γυναίκα που από τη μια κάνει ό,τι θέλει, ό,τι της έρθει στο κεφάλι, χωρίς να σκεφτεί για τις συνέπειες που θα ακολουθήσουν, βρίσκεται συνεχώς σε αμηχανία ανάμεσα στις καταστάσεις που έχει δημιουργήσει, αλλά το κάνει με χάρη, φινέτσα και ευφύες παιξιμο.

Η ταινία είναι γεμάτη από πανέξυπνους διαλόγους και μνημειώδεις ατάκες, όπως και με

σκηνές που θα θέλεις να ξαναδείς σε repeat. Η σκηνή στο club όπου συναντιούνται η σύζυγος, ο σύζυγος και ο μέλλον σύζυγος, παρακολουθώντας το νούμερο της τραγουδίστριας με την οποία βγαίνει ο Γκραντ, είναι σκηνή ανθολογίας. Και δεν είναι η μόνη της ταινίας.

ΕΙΝΑΙ ΓΙΑ ΜΕΝΑ:

Κλασικό Χόλιγουντ, λαμπεροί stars, έξυπνοι διάλογοι, ξεκαρδιστική κωμωδία και ένα ζευγάρι που παίζει με την ηλεκτρισμένη ισορροπία των σχέσεων. Μόνο αν έχεις αλλεργία στο ασπρόμαυρο φιλμ δεν πρόκειται να διασκεδάσεις.

LINK ME

official trailer

imdb

facebook page

ΟΛΟΣ

© ΦΡΑΓΚΟΥΛΗΣ

ΣΕ 3 ΛΕΠΤΑ

